

پیام

نهضت آینده افغانستان

فرخنده باد اول می جشن جهانی دنیای کار

اول ماه می ۲۰۰۹

امسال روز جهانی هبسته گی کارگران جهان در شرایطی تجلیل میگردد که جهان سرمایه داری را بحران عمیق ساختاری فراگرفته است. مؤسسات مالی سرمایه که از ده ها سال بدینسو در چپاول ثروت های دنیای فقیر و تداوم بهره کشی از طبقات زحمتکش کشورهای سرمایه داری مشغول بودند، یکباره سیمای دوزخی خود را نشان دادند و ماهیت ضد انسانی نظام سرمایه سالاری را افشاء کردند. بحران جدید سرمایه در اوج تاخت و تازهای امپریالیزم علیه جهان مترقی و کشورهای فقیر رخ میدهد. ده ها ملیون کارگر و زحمتکش در سراسر جهان به لشکر بیکاران میپیوندند. درکشور امریکا که خود را قهرمان دموکراسی، آزادی و رفاه قلمداد میکند، صدها هزار خانواده زحمتکش مجبور به ترک مسکن شان شده اند و اندوخته های ده ها سال کار پرمشقت شان در پای نظام فاسد مالی سرمایه داری به رایگان ریخته میشود.

اما کارگران و زحمتکشان جهان سرمایه به مبارزات دامنه داری علیه این نظام ستمگر پرداخته در فابریکه ها، مؤسسه های اقتصادی و خیابانها به اقدام های بیسابقه یی دست میزنند. این اقدام ها گواه بارز بطلان افسانه «پایان مبارزات طبقاتی» اند. ایدیالوژی حاکم و جهانگستر بورژوازی که پایان سوسیالیزم و «پایان تاریخ» را به سود استقرار جاویدان سرمایه داری تبلیغ میکرد و با راحتی بخشهایی از سوسیال دموکراسی غرب و

روشنفکری «دموکرات مآب» کشورهای فقیر - به شمول بخشی از بازمانده های جنبش چپ افغانی - را در چادر اوهام خود پیچانده بود، با «واقعیت سرکش» ماهیت نظام خود مواجه شد. دولتهای سرمایه داری به ویژه دولت امریکا با سراسیمه گی به «نسخه های تاریخزده سوسیالیزم» (!) مراجعه کردند و بسی از مؤسسات مالی و تولیدی را ملی ساختند. نیولیبرالیزم با شکست افتضاح آمیزش ثابت ساخت که حتا سرمایه داری ناگزیر است به نهادهای ساختار اقتصادی و سیاسی سوسیالیزم توسل جوید تا باشد پیکر زخمی خود را از چارراه تاریخ به گوشه راند. تزریق هزارها میلیارد دالر در عروق پوسیده نظام مالی سرمایه، عمق بحران این نظام را برملا ساخت و برای باراول در تاریخ موضوع «جهان فراسرمایه» را به حیث چشم انداز واقعی و عملی برای نجات بشر از وضع فاجعه بار امروزی به طور قانونمند مطرح کرد.

سوسیالیزم واقعی بر ویرانه های سرمایه جهانی امروز نهادهای خود را پیریزی میکند. جهان به بنبست نظام سرمایه داری اعتقاد پیدا کرده است و این دیگر یکی از دستاوردهای عظیم در مقیاس زنده گی بشر به شمار میرود.

در کشور ما کارگران و زحمتکشان، اول می را در شرایط فقر، بی امنیتی، بی ثباتی سیاسی، شیوع فساد در دستگاه حاکمه، استیلائی شبکه های مافیایی قاچاق مواد مخدر و فقدان یک چشم انداز روشن برای فردای کشور، تجلیل میکنند. سرازیر شدن ده ها هزار افسر و سرباز تازه نفس از امریکا، استرالیا، انگلستان، ترکیه و ده ها کشور دیگر به سرزمین ما گواه بارز بنبست استراتیژی امریکا - ناتو است. در جریان بیش از هفت سال حضور نظامی ناتو وضع زنده گی زحمتکشان افغانستان نی تنها بهبود نیافت، بل، بدتر از دهه قبل شد. میلیونها دهقان افغانی ناگزیر اند که از طریق کشت مواد مخدر امرار حیات کنند.

در چنین اوضاعی راه اندازی مراسم تمسخر آمیزی به نام انتخابات ریاست جمهوری که بار دیگر هیئت حاکمهٔ امروزی را در رأس دستگاه فاسد اداری ابقا خواهد کرد، در واقعیت امر توهین به اندیشهٔ دموکراسیست. مردم از همین اکنون به افشای این رویداد تصنعی میپردازند.

نهضت آیندهٔ افغانستان با بزرگداشت از روز همبسته گی جهانی کارگران و زحمتکشان، نیروهای دموکراتیک و مترقی افغانی را فرا میخواند تا سیاستهای فاجعه آور ناتو و عملکرد ارتجاع قرون و سطایی حاکم را همه جانبه افشاء کرده، ایجاد یک الترناتیف دموکراتیک را در دستور روز مبارزه و تلاش خود قرار دهند. بزرگترین دستاوردی که میتوان به دنیا کار ارزانی داشت همانا ایجاد یک سازمان بزرگ سیاسی مدافع آن است. بگذار جشن اول می امسال تکانهٔ نیرومندی برای حصول این دستاورد باشد!

– زنده باد اول می روز همبسته گی جهانی دنیای کار!

– پیروز باد مبارزهٔ دادخواهانهٔ نیروهای چپ و مترقی افغانستان!

نهضت آیندهٔ افغانستان

مؤرخ اول می ۲۰۰۹